

عنوان مقاله:

عوامل تدریس اثربخش از دیدگاه دانشجویان بر مبنای روش بنیاد بخشی نظریه

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های کیفی در علوم رفتاری، دوره 1، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مینا مهرابی نیا - کارشناس ارشد روان شناسی تربیتی، دانشگاه بیرجند

احمد خامسان - دانشیار، گروه روان شناسی، دانشگاه بیرجند

محسن آیتی - دانشیار، گروه علوم تربیتی، دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

تدریس مهم ترین کارکرد نظام آموزش عالی است و اثربخشی آن اهمیت بسیاری دارد. پژوهش های انجام شده در زمینه تدریس اثربخش اکثراً با رویکرد کمی این موضوع را بررسی کرده اند، همچنین تعداد محدودی از پژوهش ها به بررسی دیدگاه دانشجویان به روش کیفی و با انجام مصاحبه های عمیق پرداخته اند، لذا هدف پژوهش حاضر بررسی عوامل اثربخشی تدریس از دیدگاه دانشجویان و بر مبنای روش پژوهش بنیاد بخشی نظریه است. جامعه آماری پژوهش، دانشجویان موفق و ناموفق ترم پنجم و بالاتر دانشگاه بیرجند هستند. علت انتخاب دانشجویان ترم پنجم و بالاتر، تجربه کافی آن ها از نحوه تدریس اساتید و قدرت تشخیص عوامل موثر و غیرموثر در تدریس اثربخش هستند. ۳۲ نفر از دانشجویان دانشگاه بیرجند به روش نمونه گیری هدفمند ترکیبی انتخاب و با آنان مصاحبه شد. بر اساس یافته ها عوامل موثر در تدریس اثربخش در سه بخش عوامل زمینه ای (امکانات دانشگاهی، برنامه ریزی آموزش و جو هم کلاسی ها)، موجبات علی (نقش استاد و نقش دانشجو) و پیامدها (تحول منش دانشجو) شناسایی و در قالب مدلی نظری ارائه شدند. «جذب دانشجو» مقوله ی مرکزی تدریس اثربخش شناسایی شده است. عوامل موثر در تدریس اثربخش به ترتیب اولویت روش های نوین تدریس، ارتباط استاد و دانشجو، تکالیف کلاسی، توان مندی علمی و جذب دانشجو هستند. سه عامل عمده ای که به تدریس غیراثربخش منجر می شوند تدریس سنتی، تعداد زیاد دانشجویان و عدم تخصص اساتید می باشند. براساس یافته ها، ۳۰ راهکار برای تدریس اثربخش در آموزش عالی در ۷ بخش شامل ویژگی های فردی، استفاده از تکنولوژی و شیوه های متنوع تدریس، نظارت و ارزشیابی، راهنمایی و ایجاد انگیزه، ارتباط استاد و دانشجو، مدیریت کلاس و برنامه ریزی آموزش، و امکانات آموزشی و رفاهی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

تدریس اثربخش، بنیادبخشی نظریه، جذب دانشجو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1727423>

